

ningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger 1, Industrirådet 1, Håndværksrådet 1, Landbrugsrådet 1, De samvirkende danske Husmandsforeninger 1, Grosserer-Societetets Komité 1, Provinshandelskammeret 1, Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger 1, Butikshandelens Fællesråd 1, Danmarks Sparekasseforening og Danske Bankers Fællesrepræsentation 1, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd 1, Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger 1, Fællesrådet for danske Tjenestemands- og Funktionærorganisationer 1 og Statstjenestemændenes Centralorganisation I 1.

Inden udgangen af februar måned 1956 afgiver udvalgets formandsskab en rapport til finansministeren og til folketinget om resultatet af udvalgets arbejde.“

Forslaget til folketingsbeslutningen var ved fremsættelsen ledsaget af følgende bemærkninger:

„Der hersker efterhånden en udbredt forståelse af, at der her i landet ikke er det nødvendige samarbejde tilstede mellem de organer, der øver afgørende indflydelse på landets økonomiske politik. Det er umiddelbart indlysende, at der består en indbyrdes forbindelse mellem på den ene side den af organisationerne beherskede løn- og avancepolitik og på den anden side den af regering og folketing førte finanspolitik samt den af nationalbanken bestemte kreditpolitik. Erfaringerne viser imidlertid, at disse økonomiske magtfaktorer ofte handler uafhængigt af hinanden, og at deres bestræbelser derfor til tider krydser og modvirker hinanden, så der ikke i den økonomiske politik kan følges en fast linie på længere sigt, der sikrer den fornødne balance i landets økonomi. At dette forhold er medvirkende til de valutavanskeligheder, Danmark fra tid til anden er udsat for, må synes udenfor al tvivl.

Det må derfor efter forslagsstillernes opfattelse være en bydende nødvendighed, at alle herhenhørende problemer tages op til en samlet overvejelse.

Det vil i denne forbindelse være naturligt, at de i forbindelse med pristalsproblemet stående spørgsmål indgår i udvalgets overvejelser.

Forslagsstillerne mener, at overvejelserne bør ske under medvirken af særlig økonomisk sagkyndige samt af repræsentanter for de ovenomhandlede organisationer, og stiller derfor foranstående forslag til beslutning af folketinget.“

Efter det oprindelige forslag skulle udvalget kun have 7 medlemmer udover formandsskabets 5 medlemmer, og finansministeren